

rørende Landbrugets Produktion her i Landet, som ikke har haft Tilslutning fra Landbrugets Side, enten fra hele Landbruget eller fra den overvejende Del af Landets Landbrugere, de, der har været samlede i det mindre Landbrugs Organisationer. Det siger sig selv, at naar et Erhverv som Landbruget har forskellige Organisationer, og disse har givet Regeringen forskellige Raad, har man maattet følge et af de givne Raad, men der er ingen Foranstaltninger, som ikke har bygget paa Tilslutning fra Landbrugets ledende Mænds Side.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) gik jo ud fra, at Særforanstaltninger overfor Skibsfarten var nødvendige, og det er ogsaa en Betragtning, hvorefter man er enig i andre Lande. Det ærede Medlem (Foss), som talte sidst, vendte sig meget skarpt mod Særbeskatningen af Rederivirksomhed, Særforanstaltninger mod et enkelt Erhverv. Jeg skal henvise det ærede Medlem til, at den svenske Trontale, som er holdt under Ansvar af den svenske Regering, der er en moderat-konservativ Regering, bebuder Nødvendigheden af en Særbeskatning af Rederivirksomhed, og at den norske Trontale, som er holdt under Ansvar af en Venstreregering, har berørt det Forhold, at en Kommission, nedsat af denne, har gjort Indstilling angaaende en Særbeskatning af Rederivirksomhed. Det ærede Medlem vil altsaa se, at i de to andre skandinaviske Lande er den Opfattelse, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), gældende i vide Kredse og i de ansvarlige ledende Kredse: at Forholdene har udviklet sig saaledes, at Særforanstaltninger paa Skibsfartens Omraade er nødvendige.

Om disse Særforanstaltninger har der været ført overordentlig langvarige Forhandlinger. Det har overhovedet været Regeringens Ønske med Hensyn til enhver Foranstaltning, som ikke nødvendigvis ifølge Sagens Natur maatte gennemføres hastigt og ikke drøftes eller gøres bekendt, før den fremkom, men som var af varig Natur, altid at søge at naa til et fælles Resultat gennem Forhandling med Repræsentanterne for vedkommende Erhvervs Organisationer og med de sagkyndige indenfor disse Erhverv. Ligesom der forud for enhver af de forskellige

Landbrugsforanstaltningers Gennemførelse har været ført langvarige Forhandlinger, som undertiden har ført til et Resultat, enkelte Gange ikke til Fællesindstilling, har man ført langvarige Forhandlinger med Rederorganisationerne. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den første Skrivelse, som Rigsdagen har modtaget angaaende denne Sag, stammer fra 16. Januar 1915, altsaa fra over et Aar tilbage. Det er en Skrivelse fra den overordentlige Kommission til Indenrigsministeriet, i hvilken denne Kommission enstemmigt, uden Undtagelse, udtaler sig om en Del med Rederorganisationerne førte Forhandlinger. Udgangspunktet er følgende Udtalelse af Kommissionen: „Allerede de nuværende Fragter gør Forholdene alvorlige for mange Erhverv og vide Kredse her i Landet, og en videre Stigning, der medfører yderligere forhøjede Priser for Korn, Foderstoffer, Kul etc., kunde gøre Situationen kritisk“. Det er den samlede Kommission, ogsaa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, som tager dette Udgangspunkt. Derefter følger: „Under de sidste Dages stedfundne Forhandlinger har Rederne erklæret sig villige til at søge en mest mulig betryggende Ordning og tiltræder Tanken om en fælles Samvirken med Sverige og Norge, men mente ikke, at Statsindgriben kunde undgaaes. Derimod vilde man meget gerne medvirke til, at de skandinaviske Redere saa vidt muligt anviste Vejen, der kunde følges af Regeringen, og for at naa til Forhandling derom med Kollegerne i de andre Lande ønskede Rederne, at de tre nordiske Regeringer udnævnte Medlemmer til en Rederkommission, der skulde træde sammen snarest muligt for at forhandle om Sagen“.

Denne Skrivelse ligger altsaa over et Aar tilbage i Tiden, og paa det Tidspunkt begyndte Forhandlingerne med Rederorganisationerne om den Ordning, som Rederne altsaa selv erklærede, at de ønskede at tilvejebringe. Konferencen i Gøteborg førte ikke til noget Resultat, den afviste Tanken om en Fragtregulering ad Tvangens Vej og viste ingen Løsning ad frivillig Vej i Stedet for. Jeg har ved Fremsettelsen af Lovforslaget skildret Sagens fornyede Optagelse, og jeg har nævnt det Forslag, som Fragtudvalget indenfor den